

UZASADNIENIE

Od początku swojego istnienia, czyli od roku 1999, nasza szkoła pozostawała „*bezimienna*”.

W ubiegłym roku szkolnym jej społeczność podjęła działania zmierzające do nadania placówce imienia. Kluczowym zadaniem stało się wyszukanie i przedstawienie kandydatów do tego zaszczytnego miana. Przystępując do wyboru odpowiednich kandydatur wzięto pod uwagę oczekiwania społeczności szkolnej. Kierowano się również dokonaniem i wartościami reprezentowanymi przez przyszłego patrona. Ustalono, że ma on być osobą, której życie bądź twórczość wyznawane przez nią wartości są zgodne z głównymi celami wychowawczymi przyjętymi przez szkołę, a także tożsame z misją szkoły. Powinien to być ktoś bliski uczniom, środowisku, akceptowany przez nich tak, aby mogli się z nim utożsamiać. Ktoś, kto mógłby stać się autorytetem, źródłem wzorców obowiązujących we wszystkich działaniach szkoły.

W dniu 10.03.2008 roku na posiedzeniu rady pedagogicznej zaproponowano trzech kandydatów do miana patrona Gimnazjum nr 1, tj. Antoniego Hedę „Szarego”, biskupa Jana Chrapka oraz kardynała Stefana Wyszyńskiego.

W wyniku głosowania całej społeczności szkolnej (nauczycieli, uczniów, rodziców) spośród przedstawionych kandydatur, wybrano generała Antoniego Hedę „Szarego”.

Wybór ten spotkał się z pełną akceptacją środowiska lokalnego, między innymi Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej w Starachowicach.

Postać ta zasługuje na szczególną pamięć i wyróżnienie w historii naszego regionu oraz kraju.

Antoni Heda urodził się 11 października 1916 r. w Małomierzycach nieopodal Iłży, gdzie rozpoczął naukę. Ostatnie klasy szkoły powszechnej ukończył w Rzecznowie. Od 1931 r. kształcił się w Kolejowej Szkole Technicznej w Radomiu. We wrześniu 1936 r. otrzymał posadę w starachowickiej Fabryce Zbrojeniowej. Jesienią następnego roku został powołany do Szkoły Podchorążych Rezerwy 2 Dywizji Legionów w Sandomierzu. Zaś służbę odbywał w Kielcach, w 4 pułku piechoty, w plutonie karabinów maszynowych. Służbę wojskową zakończył we wrześniu 1938 r., po czym wrócił do pracy w Starachowicach.

W czasie trwania wojny obronnej był dowódcą oddziałów partyzanckich ZWZ i AK, w okresie powojennym formacji niepodległościowych ROAK, DSZ i NIE. Działał głównie na terenie okręgu kieleckiego i radomskiego.

O tym, że warto przybliżyć tę sylwetkę świadczą jego czyny, wysiłek, trud włożony w dzieło wyzwolenia spod okupacji niemieckiej i ingerencji sowieckiej. Podczas kampanii wrześniowej ppor. A.Heda walczył w składzie 12 DP pod Iłżą, a następnie na Lubelszczyźnie. Po klęsce wojny obronnej przedzierając się przez zieloną granicę trafia w ręce NKWD i jest uwięziony w Twierdzy Brzeskiej.

Po wybuchu wojny sowiecko – niemieckiej trafia do obozu dla jeńców rosyjskich. Udaje mu się zbiec. Wraca w strony rodzinne do konspiracji. Po udanej akcji zdobycia więzienia niemieckiego w Starachowicach 6 sierpnia 1943 roku i uwolnieniu 80 przetrzymywanych tam więźniów (z większości z nich utworzył oddział) Komenda Okręgu Kielecko – Radomskiego AK, wyraziła zgodę na jego przejście do partyzantki. Od tego momentu walczył w składzie zgrupowania AK Jana Piwnika pseudonim „Ponury”.

Spośród wielu akcji jakie przeprowadził warto wymienić:

- 15 września 1943 – zdobycie ufortyfikowanego kompleksu budynków majątku Pakosław, odległego o 5 km od Iłży. Zdobycie znacznej ilości broni, amunicji i zaopatrzenia.

- 23 września 1943 r. – udana akcja odwetowa na niemieckich kolonistach we wsi Gozdawa koło Sienna, za represje na okolicznej ludności.
- 30 października 1943 r. – kolejna udana akcja na terenie Zakładów Zbrojeniowych w Starachowicach, podczas której partyzanci przebrani za Niemców opanowali fabrykę i wynieśli 2 mln zł oraz broń.
- 1 kwietnia 1944 r. – zakończone sukcesem całodzienne walki w okolicy Jeleńca z niemiecką obławą; jedno z najwspanialszych zwycięstw partyzanckich w okręgu AK Kielecko – Radomskim.
- 5/6 czerwca 1944 r. – opanowanie miasta Końskie, rozbięcie niemieckiego aresztu i uwolnienie ok. 70 osób.
- 19 lipca 1944 r. – w okolicy Wólki Plebańskiej opanowanie niemieckiego pociągu, zdobycie znacznej ilości amunicji i trotylu.
- W okresie akcji „Burza” – walki m.in. pod Radoszycami, Trawnikami i Szewcami.

Po wkroczeniu Sowietów w 1945 r. A.Heda „Szary” pozostaje i działa w podziemnych organizacjach „NIE” i „WiN”. Poszukiwany na terenie całego kraju przeprowadza wiele brawurowych akcji. Tworzy „Samodzielną Brygadę Kielecką”. Rozbija więzienie ubeckie w Kielcach uwalniając ok. 700 osadzonych osób. W 1948 r. zostaje wysledzony, schwytany i skazany na karę śmierci. Siłą ducha przeciwstawia się aparatowi bezpieczeństwa i wymusza uznanie swych ludzkich praw. Wychodzi z więzienia w 1956 r.

Ówczesne władze uważały Hedę za szczególnie niebezpiecznego wroga systemu.

W okresie stanu wojennego w 1981 r. zostaje internowany w Białołęce.

W 1990 r. doprowadza do zjednoczenia ok. 30 organizacji kombatanckich w Światową Federację Polskich Kombatanatów i zostaje jej prezesem.

Warto wspomnieć, że przez wiele lat Antoni Heda „Szary” był doradcą kardynała Stefana Wyszyńskiego.

W dowód uznania dla jego zasług w 2006 roku podczas obchodów Święta Narodowego 3 Maja prezydent RP Lech Kaczyński awansował A.Hedę „Szarego” do stopnia generała brygady. Za swoje zasługi wojenne został odznaczony wieloma odznaczeniami, w tym dwukrotnie krzyżem *Virtuti Militari* i Krzyżem Walecznych oraz pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Odrodzenia Polski.

To historia życia niezwykłego człowieka trwającego przy najprostszych podstawowych zasadach etyki. Człowieka, który przez większość swojego życia konsekwentnie i bezinteresownie walczył o wolność ojczyzny.

Niewątpliwie to wielki Polak, wielki patriota, legendarny dowódca kieleckiej partyzantki, jeden z najdzielniejszych ludzi podziemia okresu okupacji i okresu powojennego.

W 1992 r. Rada Miejska Starachowic w uznaniu zasług Antoniego Hedy „Szarego” nadała mu Honorowe Obywatelstwo Starachowic.

Sądzimy, że nadanie Gimnazjum nr 1 imienia gen. Antoniego Hedy „Szarego” wzbogaci sferę wychowawczą szkoły. Patron stanie się dla młodzieży wzorem do naśladowania. To będzie również hołd i trwały pomnik ku czci tego człowieka, dla którego Ojczyzna to nie pusto brzmiące słowo, ale „*wielki zbiorowy obowiązek*”.

DYREKTOR SZKOŁY
Emilia Kordecka
 mgr Emilia Kordecka